DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy trzyszpaltowy lub jego miejsce 6 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 20. | **Lublin, dnia 10-go września 1921 roku.** | **Rok I.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Awansowani: w Wydziale Budownictwa—referent Władysław Zbroja na stanowisko st. referenta od dnia 1 września r. b. z uposażeniem według VI st. sł.

Przeniesieni do wyższego st. sł. w Wydziale Budownictwa: — technik drogowy Antoni - Tadeusz Miller i technik dzielnicowy — Stefan Kosiorkiewicz obaj z VII do VI st. sł. od dn. 1 września r. b.

Mianowani: w Wydziale Opieki Społecznej — Marja Grobelna na stanowisko ochroniarki „Domu Sierot“ od dn. 1 września r. b. z płacą według 9 st. pł. i Helena Mazurówna na stanowisko ochroniarki ochrony 11 od dn. 10 września r. b. z płacą według 9 st. pł.; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dz. V-a) Edward Trojanowski na stanowisko laboranta Miejskiego Labor. Chemicznego od dn. 1 września r. b. z płacą według X st. sł.; w Wydziale Finansowym — Antoni Dudonis na stanowisko poborcy podatku wwozowego od dn. 1 września r. b. z płacą według 5 st. pł.

Zwolnieni: w Wydziale Opieki Społecznej — referent Władysław Czarnecki i kancelistka Stanisława Wójcikówna od dn. 1-go września r. b. na własne żądanie i ochroniarka Marja Jankowska od dn. 1 października r .b. na skutek redukcji personelu; w Wydziale Zaopatrywania: st. magazynier Stefan Chrapkowski, kontraktowy urzędnik działu zakupów — Piotr Michelis, inspektor sklepów i piekarń Teodor Rygier, archiwista Wiktor Gawryłow, mł. kancelistka Seweryna Buczkówna — wszyscy od dnia 1 września r. b. na skutek redukcji personelu.

Powrócili z urlopu: urzędnicy: w Wydziale Finansowym — st. kancelistka Regina Ostrowska, mł. kancelistka Janina Dąbkowska, sekwestratorzy: Bolesław Derecki i Ignacy Wdowiak; w Wydziale Statystycznym — mł. segregatorka biura adresowego Anna Grende; w Urzędzie Mieszkaniowym — pom. referenta Jan Jaźwiński; w Wydziale Administracyjno-Przemysłowym — st. kancelistka Leokadja Kwiecińska; w Wydziale Gospodarczym — pom. referenta Marja Nurow-

ska; w Kancelarji Rady Miejskiej maszynistka Aniela Rzechowska; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dz. V-b)— mikroskopistka Helena Popłonikowa; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dz. V-a) pom. referenta Jadwiga Waleszyńska; w Wydziale do Spraw Ogólnych — archiwista Leopold Łuczyński, dziennikarz główny Zbigniew Czarkowski, st. kancelistka Jawdiga Karwacka i maszynistka Leokadja Orłowska. Oficjaliści: w Wydziale Finansowym — poborca podatku wwozowego Tomasz Wieczorkiewicz; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dz. V-a) — kierownik kamery Dezynfekcyjnej przy szpitalu św. Jana Bożego Tyburcjusz Borkowski; w Wydziale Opieki Społecznej — kierowniczka „Żłobka" Eleonora Bielińska.

Służba niższa: woźni Andrzej Bartuzik, Stanisław Nowak, Wawrzyniec Kałużny, Stanisław Dziuba i Marcin Drumlak — wszyscy we właściwym czasie.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 2 września — uchwalono):

1. Podwyższyć od dnia 1 września r. b. mnożnik dodatku drożyźnianego dla urzędników i oficjalistów miejskich (kat. A i B) z 630 na 900.

2. Wypłacić bezzwłocznie urzędnikom i oficjalistom miejskim, należącym do kategorji A i B, jednorazowy zasiłek według załączonej tabeli*).

Wyłączeni od tego zasiłku są pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od wynagrodzenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, oraz ci wszyscy pracownicy, których powiadomiono lub równocześnie powiadamia się o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego, a wreszcie z pośród odbywających służbę wojskową, poza wiekiem poborowym, funkcjonarjusze samotni.

Młodocianym pracownikom obydwóch kategorji służby, niżej lat 18, wypłacić należy połowę stawki ustalonej dla oficjalistów 11 i 12 st. płacy.

Do otrzymania tego zasiłku uprawnieni są wszyscy ci, którzy pozostają na służbie miejskiej najmniej od 1-go lipca r. b.

3. Podnieść od 1 września r. b. opłaty za wywóz nieczystości z kloak przez miejski tabor asenizacyjny do 400 mk. za beczkę pompowaną i 480 mk. za beczkę nalewaną.

4. Podnieść od 1 września r. b. opłaty, za umieszczanie ogłoszeń na kolumnach miejskich trzykrotnie w porównaniu z obecnie obowiązującą taksą.

5. Podnieść od 1 września r. b. wynagrodzenie lekarzy, ordynujących w ambulatorjum miejskiem do 200 mk. za godzinę, polecając wydziałowi Zdrowia Publicznego, aby nadal o rewizję tych stawek występował co kwartał.

6. Wniosek Wydziału Zdrowia Publicznego o pozostawieniu nadal w ambulatorjum miejskim 2-ch posługaczek, uchylić.

7. Wypłacić lekarzowi weterynarji przy rzeźni miejskiej Janowi Żyłko, za pełnienie na rzeźni obowiązków w zastępstwie drugiego lekarza, w czasie od 10 do 25 czerwca r. b., tytułem wynagrodzenia 50% pensji lekarza nieobecnego, czyli mk. 3130, z etatu tegoż lekarza.

8. Przyjąć do wiadomości i zalecić do wykonania, aż do odwołania, następującą decyzję komisji specjalnej, powołanej dla ustalenia cenników na numera hotelowe, pensjonaty, pokoje umeblowane i noclegowe:

I) Hotele podzielić na 2 kategorje, zaliczając hotele: „Wiktorja", „Europejski", „Janina", „Polonja", „Rzymski", „Angielski", „Centralny" i „Saski", oraz pensjonat p. Zajączkowskiej przy ul. Szpitalnej Nr. 9 — do 1 kategorji, zaś hotele: „Wenecja", „Krakowski", „Nadwiślański", „Staropolski", „Nowopolski", Wiedeński", „Handlowy" i „Paryski" — do II kategorji.

II) Ceny maksymalne na pokoje w hotelach i pensjonatach w m. Lublinie, ustalić następujące:

*) Tabela zasiłku umieszczona jest w Nr. 13 „Dziennika Zarządu m. Lublina" z dn. 23 lipca r. b.

Dla hoteli i pensjonatów I kategorji za dobę:

a) za pokój pojedyńczy z 1 łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny i oświetleniem — mk. 160.

b) za pokój podwójny o 2-ch łóżkach z pościelą, kompletem bielizny i oświetleniem — mk. 240.

Pościel ma być dana czysta i świeża. W razie dłuższego przebywania gościa, pościel po tygodniu ma być zmieniona na świeżą.

c) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny czy to w pokoju pojedyńczym czy podwójnym, dopłaca się dodatkowo mk. 50 za dobę.

d) na służbę dolicza się 25% cen powyższych.

e) za meldunek policyjny i wymeldowanie, opłaca najmujący mk. 15 jednorazowo.

Dla hoteli II kategorji — za dobę:

a) za pokój pojedyńczy z 1 łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny i oświetleniem — mk. 120.

b) za pokój podwójny o 2 łóżkach z pościelą, kompletem bielizny i oświetleniem — mk. 180.

c) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny — mk. 50.

Pościel ma być dana świeża i co tydzień zmieniana na czystą.

d) na służbę dolicza się 25% normy cen powyższych.

e) za meldunek policyjny i wymeldowanie, opłaca najmujący jednorazowo mk. 15.

W porozumieniu i za zgodą przedstawicieli Związku Hotelarzy, obniża się o 50% normy zasadniczych cen za pokoje w hotelach i pensjonatach dla oficerów i urzędników państwowych i komunalnych, przyjeżdżających do Lublina w sprawach służbowych, za ich wylegitymowaniem się odnośną delegacja, co powinno być ogłoszone w cennikach, wywieszanych w numerach.

Dla pokoi umeblowanych zaliczonych do I kategorji, podług mającej nastąpić kwalifikacji.

a) za osobny pokój z 1 łóżkiem, ze światłem, pościelą, kompletem bielizny i służbą za dobę — mk. 120.

b) za pokój osobny o 2 łóżkach, ze światłem, pościelą, kompletem bielizny i służbą za dobę — mk. 180.

c) za dodatkowe łóżko z kompletem pościeli i bielizny za dobę—mk. 50

Dla pokoi umeblowanych II kategorji:

a) za pokój osobny z 1 łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny, światłem i usługą za dobę — mk. 100.

b) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny — mk. 50.

Pościel musi być dana czysta i zmieniana co tydzień.

Za meldunek opłaca najmujący jednorazowo mk. 15.

Dla pokoi noclegowych:

a) za łóżko noclegowe z pościelą i bielizną w ogólnych pokojach i stancjach dla przyjezdnych — mk 60.

b) za meldunek policyjny i wymeldowanie opłaca najmujący jednorazowo mk. 15.

9. Wniosek Wydziału Opieki Społecznej o zezwolenie na urządzenie w ogrodzie miejskim 2 zabaw dochodowych, uchylić.

10. Wniosek Wydziału Opieki Społecznej o wypłacenie gospodarzom kuchen robotniczych Nr. 1, 2 i 3, Janowi Szelidze, Zygmuntowi Szelidze i Janowi Monkoszewskiemu jednomiesięcznej pensji, uchylić, a natomiast upoważnić Wydział do wypłaty im, w porozumieniu z prezydjum, odpowiedniego procentowego wynagrodzenia za inkaso pieniędzy w kuchniach.

11. Wypłacić wojskowemu klubowi sportowemu 10.000 mk. na nagrodę m. Lublina dla zwycięzcy w zawodach lekkoatletycznych, urządzanych dn. 17 września r. b. w Lublinie przez tenże klub.

12. Wypłacić robotnikom, zatrudnionym przy budowie arterji komunikacyjnych, poza zwykłymi zarobkami, dwieście tysięcy (200,000) marek tytułem awansu, który podlegać będzie potrąceniu z ewentualnych podwyżek płacy zarobkowej. Termin wypłaty ustala się do 10 b. m.

13. Zatwierdzić plany na przybudowę frontu domu Jana Wielaka, przy ul. Bychawskiej Nr. 61.

14. Zatwierdzić plany na dobudowę domu Sendera Zylbera, przy ulicy Archidjakońskiej Nr. 4.

i 15. Czas zamykania ogrodu miejskiego od dn. 1 września, przedłużyć do godz. 9 wieczór.

Z obrad Rady Miejskiej.

(Posiedzenie 28 lipca 1921 r.).

Przewodniczący prezes Rady Miejskiej J. Turczynowicz otwiera posiedzenie, odczytując następujący porządek obrad:

1) Zatwierdzenie protokułu poprzedniego zebrania.

2) Komunikaty Prezydjum i Zarządu miasta.

3) Drugie głosowanie wniosku Magistratu w sprawie nadzwyczajnego budżetu Wydziału Budownictwa na rok 1921 i zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w wysokości 58.000.000 mk. na budowę szkół na Czwartku, łazienek, arterji komunikacyjnej przez łąki Tatary, na ułożenie bruków, na pomiary miasta i nieprzewidziane.

4) Zatwierdzenie budżetu na okres czasu od 1 kwietnia 1920 r. do 31-go marca 1921 r.

5) Wniosek Wydziału Finansowego w sprawie pokrycia części wydatków za czynności i zakłady użyteczności publicznej — utrzymanie Straży Ogniowej, kominiarzy i oświetlenie miasta.

6) Wniosek Komisji Budżetowo-Finansowej w sprawie przekształcenia Wydziału Zaopatrywania na Hurtownię Zaopatr. Stow. Spoż.

7) Wniosek Wydziału Finansowego o opłatach od paszportów zagranicznych.

i 8) Wniosek Wydziału Finansowego o opłatach od samochodów, wjeżdżających do miasta.

Porządek ten Rada Miejska przyjęła, a następnie zatwierdziła protokuł poprzedniego posiedzenia Nr. 13 z dn. 21 lipca 1921 r., poczym przewodniczący oznajmił, że do Kancelarji Rady Miejskiej wpłynęło podanie Zaw. Związku dorożkaży, w sprawie podwyższenia taksy, odpisy którego przesłano do Komisji Ogólnej i do Wydziału przemysł. i ruchu ludności.

Następnie przewodniczący zakomunikował, że Magistrat opracował projekt umowy z dyrektorem Grodnickim w sprawie prowadzenia przez tegoż Teatru Miejskiego w Lublinie; projekt ten po rozpatrzeniu został w zasadzie zatwierdzony przez Konwent Senjorów łącznie z Magistratem; niezależnie od tego Magistrat przesłał odpowiedni wniosek do Kancelarji Rady Miejskiej, która od siebie przesłała go do Komisji Budżetowo-Finansowej.

Oświadczył dalej, że wniosek w przedmiocie wydzierżawienia Zarządowi Oddziału Lubelskiego T-wa Przyjaciół Harcerstwa placu przy alei Długosza został przesłany do Komisji Ogólnej, która zatwierdziła wniosek Magistratu z dn. 5 lipca r. b., zmieniając tylko termin używalności placu z lat 6-ciu na lat 12.

Po tem oświadczeniu przewodniczący odczytał interpelację podpisaną przez 4-ch radnych poniższej treści:

„Niżej podpisani zapytują, czy Magistratowi wiadome jest orzeczenie Komisji Sanitarnej Magistratu z dnia 21 b. m., domagające się natychmiastowego usunięcia ornamentacji, kryjących szyny podbalkonowe w domu Nr. 57 przy ulicy Krakowskie Przedmieście na 2 i 3 piętrze, która grozi zawaleniem się i spowodowaniem nieszczęśliwego wypadku, co jednak nie zostało dotychczas wykonane przez Wydział Budowlany i co Magistrat zamierza uczynić, aby orzeczenie Komisji Sanitarnej były — czy to jak w danym wypadku — przez Wydział Budowlany, czy też przez inny odnośny Wydział we właściwym czasie wykonywane, aby przeciąganie i zaniedbywanie podobnych spraw nie pociągnęło za sobą nieszczęśliwych wypadków.

Czarnecki, T. Rozalski, M. Mazur, W. Giega, Karol Rychter.

Na powyższą interpelacją Magistrat odpowiedzi nie udzielił. Pod obrady wchodzi punkt 3-ci t. j. drugie głosowanie nad wnioskiem Magistratu w sprawie nadzwyczajnego kredytu Wydziału Budowlanego i t. d.

Zabiera głos radny A. Kantor, który utrzymuje, że roboty przy układaniu bruków są zbyt kosztowne, a przy nich nieuwzględnia się przewidywanego w

przyszłości urządzenia kanalizacji, wodociągów i kabli elektrycznych, które to sprawy wymagać będą rozbierania tak fundamentalnie zbudowanych bruków; zgłasza przytym następujący wniosek:

„Rada Miejska m. Lublina uchwalić raczy:

Do prowadzonych obecnie przez Magistrat robót brukarskich i wogóle i wogóle do wszelkich robót miejskich, wydelegować z łona Rady Miejskiej Komisję z 6-ciu osób dla skontrolowania robót".

Na temat przytoczonego wniosku rozwinęła się dość przewlekła dyskusja, w której brali udział prezes J. Turczynowicz, prezydent miasta Cz. Szczepański, wice prezydent Dylewski, r.r. J. Juściński, W. Gumiński, J. Czarnecki i szef Wydziału Budownictwa inż. Kędzierski.

Wszyscy mówcy zgadzają się z tem, że brukowanie ulic odbywa się dobrze, niektórzy dowodzą zbędności wyboru Komisji proponowanej przez r. A. Kantora i że takowa może być zastąpiona przez Delegację. Prezydent miasta i inż. Kędzierski oświadczają, że wszelkie roboty aprobowane są przez Magistrat, i że przed przystąpieniem do takowych zasięga się opinji specjalistów, a nie prowadzi się ich na własną rękę, przyczem prezydent zaznaczył, że kierowano się w tym względzie zasadą angielską: „Jesteśmy za biedni, aby robić tandetę". Radny A. Majewski, przyznając, że roboty brukarskie prowadzone są dobrze, dowodzi jednakże potrzeby wybrania Komisji, znajduje bowiem, że zakres działania Komisji jest inny, Delegacji zaś inny.

Wice-prez. Dylewski przypomina, że w roku przeszłym Magistrat spotkał się z zarzutem Dyrekcji Rob. Publicznych co do niedokładności robót brukarskich, obecnie spotyka się z zarzutami Rady Miejskiej i opinji publicznej, że roboty te prowadzone są za bardzo solidnie, co stawia Magistrat w położeniu bez wyjścia i całą sprawę bruków przedstawia wprost śmiesznie.

Radny A. Kantor zaznacza, że z opinją publiczną należy się liczyć i podtrzymuje swój wniosek, nad którym po wyczerpaniu dyskusji przewodniczący zarządza głosowanie, kończące się wynikiem w myśl wnioskodawcy.

Następnie prezes Rady Miejskiej poddał pod głosowanie wniosek tej treści:

„Rada Miejska upoważnia Magistrat do wyjednania długoterminowej pożyczki w wysokości 58.000.000 mk. u Rządu, względnie w Banku Komunalnym lub instytucjach finansowych krajowych, względnie zagranicznych na pokrycie następujących projektowanych inwestycji w okresie budżetowym 1921 r., a mianowicie:

1) na budowę szkół na Czwartku	16.700.000 mk.
2) na budowę jednego budynku łazienek	3.000.000 mk.
3) na budowę arterji komunikacyjnych przez łąki Tatary	17.900.000 mk.
4) na ułożenie nowych bruków .	15.535.133 mk. 61 f.
5) na pomiary miasta	3.350.000 mk.
6) na nadzwyczajne nieprzewidziane	1.514.866 mk. 39 f.
Razem .	58.000.000 mk.

Warunki zrealizowania uchwały niniejszéj co do terminu spłat i wysokości procentów — Magistrat przedłoży Radzie Miejskiej do zatwierdzenia".

Wniosek powyższy Rada Miejska uchwaliła jednomyślnie.

Z kolei Rada Miejska przechodzi do obrad nad zatwierdzeniem budżetu za okres czasu od 1 maja 1920 r. do 30 kwietnia 1921 r.

Zabiera głos szef Wydziału Opieki Społecznej S. Osiński. Wypowiadając żal z powodu, że przedstawiciel Wydziały Opieki Społecznej nie był zapraszany na posiedzenia Komisji Budżetowo-Finansowej, utrzymuje, że polityka finansowa Wydziału tego zawiera do daleko idących oszczędności, co można udowodnić księgami, wymienia poszczególnie punkty z zakresu działalności Wydziału, starając się zobrazować rozmiary jego pracy i rezul-

taty takowej; wykazuje zastosowane personalne oszczędności w Wydziale; wreszcie uskarża się na obojętność Rady Miejskiej do działalności Wydziału Opieki Społecznej i oświadcza się z chęciami udzielenia szczegółowych danych i wyjaśnień Radzie Miejskiej, o ile ta ostatnia życzy sobie tego.

Po krótkiej przerwie przed głosowaniem co do 4 punktu obrad r. W. Radzikowski zaznacza, że Rada Miejska zupełnie słusznie chciała się wypowiedzieć na temat wniosków zgłoszonych przez Komis,ę Budżetowo-Finansową. Co się tyczy samego budżetu, to oświadcza, iż po stosowaniu już tegoż w praktyce w ciągu 4-ch miesięcy, dziś chodzi tylko o formalne załatwienie nadania w tej mierze sankcji przez Radę, wobec czego proponuje uchwalenie wniosku treści nastąpującej:

„Rada Miejska zatwierdza budżet za czas od 1 kwietnia 1920 roku do 31 marca 1921 r. zgodnie z preliminarzem, przedłożonym przez Magistrat“.

Ponieważ w sprawie ogólnej dyskusji nikt nie zapisał się do głosu, przewodniczący poddaje pod głosowanie w pierwszem czytaniu budżet za czas od 1 kwietnia 1920 r. do 31 marca 1921 r. zgodnie z preliminarzem przedstawionym przez Magistrat.

Rada Miejska budżet ten uchwaliła jednomyślnie.

Prezes J. Turczynowicz otwiera dyskusję w sprawie szczegółowego czytania wspomnianego budżetu; do głosu nikt się nie zapisał, wobec czego Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła powyższy budżet w drugiem czytaniu.

Na skutek propozycji r. A. Kantora Rada Miejska zgodziła się przenieść punkt 6-ty porządku dziennego na miejsce 5-go.

Wchodzi zatem pod obrady wniosek Komisji Budżetowo-Finansowej w sprawie przekształcenia Wydziału Zaopatrywania na Hurtownię Zaopatrywania Stowarzyszeń Spożywców.

Przewodniczący odczytuje wniosek większości Komisji Budżetowo-Finansowej następujący:

„Rada Miejska uchwała przekształcić Wydział Zaopatrywania na Hurtownię Zaopatrywania Stowarzyszeń Spożywczych i wyłonić Komisję w składzie przedstawiciela Rady Miejskiej, Magistratu i kooperatyw dla opracowania planu organizacji hurtowni“, oraz kontrwniosek Magistratu tej treści:

„Magistrat winien mieć na uwadze możność przekształcenia Miejskiego Wydziału Zaopatrywania na instytucję handlową o podobnym zakresie działania, a w tym celu wobec likwidacji Wydziału zachować urządzenia i personal konieczny do dokonywania rozdziału artykułów pozostawionych w kontyngencie oraz do ewentualnego skupu zboża i mąki celem przeciwdziałania wzrastającej drożyźnie“.

Po odczytaniu wniosków rozwinęła się nad nimi obszerna dyskusja. Radny Dominko w imieniu większości Komisji popiera wniosek tejże, zaznaczając, że, wobec wolnego handlu i wzrastającej szalenie drożyzny, tylko Stowarzyszenia Spożywcze mogą racjonalnie rozdzielać produkty spożywcze pomiędzy ludność i dla tego utworzenie Hurtowni pod egidą Magistratu uważa za wskazane.

Prezydent miasta w dłuższem przemówieniu uzasadnia wniosek Magistratu, podkreślając, że Wydział Zaopatrywania przeżywa obecnie fazę likwidacji i wyczekuje dalszych postanowień i wyjaśnień ze strony Rządu, od stanowiska którego uzależni się sprawa aprowidowania miast.

W związku z tem przemówieniem przewodniczący odczytał następujący wyciąg z protokułu posiedzenia Komisji Aprowizacyjnej z dn. 19 lipca 1921 r.

„Z powodu likwidacji Wydziału Zaopatrywania w następstwie zaprowadzenia wolnego handlu, memorjał Stowarzyszeń Spożywczych uwzględniony przez Komisję być nie może, a przez Magistrat nie powinien“.

Radny W. Radzikowski jako przewodniczący Komisji Budżetowo-Finansowej w imieniu mniejszości tejże krytukuje wniosek większości, stwierdzając, że na posiedzeniu Komisji, na którem został wniosek ten uchwalony, — on nie był, obecnych było zaledwie 4-ch członków, a r. J. Dominko, wy-

zyskawszy odpowiedni moment, wniosek powyższy przeforsował, korzystając z prawa zastępcy przewodniczącego.

Mówca system kartkowy aprowidowania ludności nazywa szkołą paskarstwa, drogą do wszelkich nadużyć i twierdzi, że Magistratowi, którego zadaniem jest myśleć o wszystkich mieszkańcach, nie wolno być pośrednikiem i pomocą tylko dla Stowarzyszeń i winien on zająć zupełnie wyraźne stanowisko wobec memorjału tychże.

Wice-prez. Dylewski, oświadczając się za wolnym handlem, popiera wniosek Magistratu.

Ławnik S. Choma, stawiając za wzór Warszawę, która stwarza wielką hurtownię, dowodzi potrzeby założenia podobnej na gruncie m. Lublina, jako instytucji przejściowej, zabezpieczającej ludność przed wyzyskiem spekulacji.

Radna W. Papiewska popiera przedmówcę twierdząc, że Magistrat powinien iść ręka w rękę ze Stowarzyszeniami Spożywcow.

Radny A. Kantor potępia system aprowizacyjny jako jedno błędne koło i wypowiada się za odrzuceniem obydwuch wniosków, jako identycznych co do treści, różniących się tylko formą. Radny A. Majewski w dłuższem przemówieniu wyjaśnia, że obydwa wnioski są prawie identyczne co do treści, a podane widocznie do głosowania chyba tylko w celach asekuracyjnych, aby jeden z nich mógł przejść pomyślnie; przeciwny jest przyjęciu któregokolwiek z nich, ponieważ dotyczą Stowarzyszeń Spożywczych, w których nie zawsze działają czyste ręce i uprawia się politykę antypaństwową, jak to ma miejsce w L. S. S., znanym z tej strony ogółowi Lublina. Tu robi wzmiankę o sprawach świadczących o słuszności jego przekonań.

Wice-prez. Uziembło, pomijając sprawy podejrzanej uczciwości kooperatyw, stara się odeprzeć zarzuty stawiane Wydziałowi Zaopatrywania i Stowarzyszeniom przez przedmówców i widzi potrzebę organizowania się w celach samoobrony przed spekulacją, t. j. potrzebę stworzenia omawianej Hurtowni.

W końcu prezydent miasta w odpowiedzi przedmówcom oświadcza, że Magistrat będzie się opiekował ludnością miejską pod względem wyżywienia i że bez wiedzy i akceptacji Rady Miejskiej nic w tej sprawie czynić nie będzie.

Po tych przemówieniach przewodniczący J. Turczynowicz poddał pod głosowanie obydwa wnioski, z których pierwszy upadł, drugi zaś — Magistratu — przeszedł.

Po tem głosowaniu przewodnictwo posiedzenia obejmuje wice-prezes W. Papiewska.

Prezydent Cz. Szczepański odczytał wniosek Wydziału Finansowego w sprawie pokrycia części wydatków na czynności i zakłady użyteczności publicznej, utrzymanie Straży Ogniowej, kominiarzy i oświetlenie miasta wraz z przychylnę opinią Komisji Budżetowo-Finansowej i referował sam wniosek. Prezes J. Turczynowicz w dłuższych słowach zobrazował stosunek Straży Ogniowej Zawodowej do Straży Ochotniczej, nazwał go niezdrowym, nasyconym niepożądanym autaganizmem, wywołanym nietaktem komendanta Straży Ogniowej i podkreślił, że stosunek taki nie może być nadal tolerowany, a musi być przez Magistrat uregulowany.

Po tych słowach prezes Rady Miejskiej objął przewodnictwo Rady Miejskiej i poddał pod głosowanie następujący wniosek:

„Rada Miejska zgodnie z uchwałą z dnia 22 stycznia 1920 r. na podstawie Dekretu w przedmiocie skarbowości Związków Komunalnych Nr. 151, art 1 p. d. i art. 5 cz. 2 — uchwala pobrać na pokrycie części wydatków na czynności i zakłady użyteczności publicznej — utrzymanie Straży Ogniowej, kominiarzy, oświetlenie miasta, utrzymanie taboru śmieciarskiego oraz utrzymanie miasta w porządku:

1) od właścicieli nieruchomości:

a) w śródmieściu 200%.

b) na przedmieściach 160% podatku państwowego od nieruchomości w łącznej sumie 793.295 mk. 21 f.

2) od kupców i przemysłowców 80% zasadniczego podatku przemysłowego razem 7.014.876 mk.

3) od opłacających podatek mieszkaniowy 200% tegoż podatku razem 638841 mk.

czyli ogółem 8.447.012 mk. 21 f.

Wpływy z tego rozkładu zaliczyć na rachunek budżetu 1920 roku".

Powyższy wniosek Rada Miejska uchwaliła jednomyślnie.

Z kolei głosowano wniosek prezesa Rady Miejskiej tej treści:

„Rada Miejska m. Lublina uchwalić raczy:

Rada Miejska wzywa Magistrat do uregulowania stosunku Straży Ogniowej Ochotniczej do Straży Zawodowej w nieprzekraczalnym terminie dwu tygodniu".

I ten wniosek Rada Miejska również uchwaliła jednogłośnie.

Dalej wchodzi pod obrady wniosek Wydziału Finansowego poniższej treści:

„Rada Miejska na zasadzie postanowienia b. Kom. Urządzającego w Król. Polskim z dn. 16 lutego 1868 roku Dz. Pr. Król. Pol. t. 67. Str. 433, art. 51 — Rady Adm. Król. z dn. 27-go listopada 9-go grudnia 1863 r. Dz. Pr. Król. Pol. t. 61, str. 398, art. 1 p. a— w związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 kwietnia 1919 r. Dzien. Urzęd. Nr. 31 poz. 395 i okólnikiem Minist. Spr. Wewn. z dnia 18 lipca 1919 r. Dz. Urz. Nr. 42 poz. 573 — uchwala pobierać na rzecz Kasy Miejskiej opłatę od paszportów zagranicznych, wydawanych w Lublinie, w wysokości 100% dodatku do opłaty za takowe na rzecz Skarbu".

Radny A. Hakiel zgłasza do wniosku poprawkę, co do zmniejszenia stopy procentowej na 40%, która przy głosowaniu upadła, wniosek zaś przez Radę Miejską został przyjęty.

Jako ostatni punkt porządku dziennego odczytany został wniosek Wydziału Finansowego, uzasadniony przez prezydenta miasta treści następującej:

„Rada Miejska postanawia pobierać od samochodów należących do osób i przedsiębiorstw prywatnych, niezaopatrzonych w legitymacje miejskie z opłacanego podatku miejskiego od samochodów przy wjeździe do miasta opłatę w wysokości: od samochodów osobowych — 50 mk., a ciężarowych — 100 mk.".

Powyższy wniosek uchwalono jednogłośnie.

Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący zakomunikował, że na skutek porozumienia się Konwentu Senjorów posiedzenia Rady Miejskiej nie będą się odbywały przez miesiąc sierpień, a w ważniejszych sprawach Magistrat porozumiewać się będzie z Konwentem Senjorów, poczym posiedzenie zamknął.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.

Szef wydziału do spraw ogólnych.
Radliński.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina" (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika" (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Treść Nr. 20-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.